

manjka. Mirnega, zložnega in prijetnega življenja naj nihče ne išče v Ameriki. Prave gospóde tukaj ni, marveč vsi so jednaki, kmet kakor meščan, uradnik kakor služabnik. Človek veljá sploh le toliko, kolikor plača.

Ne svetujem sim hoditi tedaj drugim, kakor takim, ki imajo tù znane ljudi, ki bi zanje skrbeli tako dolgo, da si kaj opomorejo in takim, ki se ne bojé nobene nevarnosti in težave, zraven pa, da so popolnem trdni in zdravi, in da so prav delavni in várični. Slovencem in sploh Slovanom ne svetujem v Ameriko. Mnogo jih je tù, ki bi radi šli nazaj v Evropo, pa ne morejo.“

Ne ugasujte gorečih petrolejevih lamp s tem, da pihate vanje!

Petrolej (kamenno olje), o katerem vam je „Vrtec“ že nekoliko povedal, daje prav lepo luč, ali sila nevarna je ta luč, ako jo kdo ugasne s tem, da v lampo pihne. Strašna nesreča se je pri tem nedavno zgodila na Dunaji. Neka gospodinja je ukazala svojej dekli, naj ugasne lampo, v katerej je gorel petrolej. Dekla gre, vzame lampo z zida, kjer je visela, in, namesto da bi bila sténj (taht) nazaj zasukala, ter tako lampo ugasnila, pihne vanjo. Pri tej priči pa se, kakor da bi s topcem ustrelil, razpoči lampo, petrolej se razlije dekli po obleki, in hipoma je reva gorela na več krajih. Na vpitje ožgane dekle prileté domači ljudje, ali že je bila po životu tako osmojena, da je čez malo dni potem umrla v bólnici, kamor so jo bili odnesli.

Ako vprašate: zakaj je s petrolejem napolnjeno lampo upihniti tako nevarno, povemo vam, da petrolej (kamenno olje) ni tako nedolžno olje kakor kako drugo olje, ampak petrolej ima to lastnost, da se hipoma vname in posodo, naj si je še tako močna, kakor smodnik raznese, kamor pa goreče olje pade, vse brž zažgè. Zatorej je velika nevarnost v petrolejevih lampah in treba je, da te vrstice doma na glas preberete, da bodo slišali vsi, ki z vami stanujejo, kako nevarno je petrolejeve lampe ugaševati s tem, da se pihne vanje.

(„Novice.“)

Prirodopisno - natoroznansko polje.

Blisk in grom.

Nezapopadljiva so dela božje modrosti, in nepopisljive so brezšteviline dobrote, katere nam delí mogočna stvarnikova roka. V božjem varstvu ni pozabljen noben kraj in nobena stvarca; najmanj pa človek, kateri nosi podobost tistega, ki je vse tako modro urédil, da vsako živoče bitje lahko opazuje in občuduje neskončne dobrote nebeškega Očeta. Kamor se ozreš, povsod se razliva milost božja, ki nam jasno kaže, da je vse zaradi človeka ustvarjeno, a to zato, da bi človek v stvarjenih rečeh spoznaval ljubezen božjo, ter bi ne žalil svojega stvarnika, ki nam toliko dobrot izkazuje. Srce se človeku topi od veselja, kadar o vročem poletnem času zlato solnce s svojimi žarki ogreva vso zemljo, a obupno vzdihujemo zopet takrat, kadar iz črnih oblakov šviga strašen ogenj, ki nam večkrat uniči imetje in življenje. Kadar burja razsaja, grom buči in strela šviga, takrat se radi spominjamo mogočnega stvarnika ter ga v smrtnem strahu prosimo, da bi se nas usmilit.